

บทที่ 1

หน้า

ភ្នំពេញ

ในช่วงที่ประเทศไทยเผชิญวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินตึงแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา มีส่วนผลักดันให้เกิดกระแสความสนใจการปฏิรูปด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการปฏิรูประบบราชการ การปรับบทบาทภาครัฐ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น โดยเฉพาะเมื่อทรัพยากร มีจำนวนจำกัด ความสนใจจึงพุ่งเป้าไปที่การใช้จ่ายงบประมาณ และการคุ้มครองทรัพยากรของท้องถิ่น ปัญหาการทุจริต คอร์รัปชันทั้งในวงราชการ การเมือง และระดับท้องถิ่นกลายเป็นประเด็นที่คนให้ความสนใจ ทั้งนี้ ควรรับฟังทั้งในวงราชการ การเมือง และระดับท้องถิ่นเป็นประเทศที่นำพาประเทศไทย สู่ภาวะวิกฤติ และการทุจริตคอร์รัปชันเป็นสาเหตุหนึ่งที่นำพาประเทศไทย สู่ภาวะวิกฤติ

วิศวารัตนสมัย 2543 : ๑

สิ่งที่ประเทศไทยและสังคมต้องการอย่างยิ่ง คือ เกตนาณแนวโน้มที่ไม่แปรเปลี่ยนของบุคคลทุกคนในชาติ ในทุก ๆ วงการ คือ เกตนาณล้วนที่จะนำพาประเทศไทยไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองในระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่ดีงาม ที่มีสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นศูนย์รวมสถิติทั่วดวงใจของคนทั้งชาติ ปวงชนชาวไทยควรดำเนินร้อยตามเมืองพระบุคลบาทดังพระปฐมบรมราชโองการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เมื่อครั้งเสด็จฯ ขึ้นครองราชย์ในปี พ.ศ. 2489 ที่ว่า เราจะทรงแห่นดินโดยธรรมเพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม ซึ่งเป็นธรรมากิบาล โดยการใช้หลักธรรมากิบาลกำหนดคอกลไกและกติกาในสังคม เพื่อให้บริหารจัดการทรัพยากรทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศไทย เพื่อพัฒนาสังคมภาพความ

สังบุญและความนั่นคงในสังคม โดยการบริหารปกครองที่ดี ใช้กลไกประชาธิรัฐที่ดี ดำเนินการ
บริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (วารทต์ ลับนันท์. 2545 : 5)

ในประเทศไทย ธรรมภิกิบาล ได้ถูกยกเป็นแนวคิดที่ได้รับการยอมรับว่าเป็น หลักการที่
เกื้อหนุนสังคมประชาธิปไตยและได้มีการเสนอและกล่าวถึงแนวคิดนี้อย่างกว้างขวาง ตัวอย่างที่
เห็นอย่างเป็นรูปธรรมคือ กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2550 ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ ได้ผูกติด
มาตราต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับหลักธรรมาภิบาลถ้าหากมีการนำแนวคิดธรรมาภิบาลไปสู่การปฏิบัติ
อย่างจริงจัง จะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีการตรวจสอบการทำงานของรัฐโดย
ประชาชนและองค์กรที่เกี่ยวข้องและระบบบริหารของรัฐมีความยุติธรรมและเป็นที่น่าเชื่อถือทั้งใน
และต่างประเทศ อีกทั้งนำไปสู่การลดการทุจริต ซึ่งเป็นปัญหาเรื้อรังของบ้านเมือง ได้ (บุญคง
ชัยเจริญวัฒนา และบุญมี ลี. 2544 : 7)

องค์การบริหารส่วนตำบลเกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วน
ตำบล พ.ศ. 2537 เป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีความสำคัญทางการเมืองเพียงพื้นฐาน
ที่สำคัญต่อการพัฒนาระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยและมีความสำคัญทางเศรษฐกิจและ
สังคมซึ่งเป็นหลักว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนจะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยให้
เจริญก้าวหน้าได้ อนึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย พ.ศ. 2550 ที่ได้ให้ความสำคัญกับการ
บริหารราชการส่วนท้องถิ่นมากขึ้น โดยกำหนดบทบัญญัติว่าด้วยการบริหารส่วนท้องถิ่นไว้ใน
หมวด 9 ซึ่งการกระจายอำนาจการบริหารสู่ท้องถิ่นเปรียบเสมือน การกระจายอำนาจสู่ประชาชนมากที่สุด มี
การกระจายอำนาจการบริหารสู่ท้องถิ่นเปรียบเสมือน การกระจายอำนาจสู่ประชาชนมากที่สุด มี
ศักยภาพในการให้บริการสาธารณูปโภค แก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และตอบสนองความต้องการของ
ประชาชน ได้อย่างแท้จริง

แต่ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา นั่นตั้งแต่พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วน
ตำบล พ.ศ. 2537 บังคับใช้ไปแล้ว พนักงานที่มีการร้องเรียนและตรวจสอบการทุจริต คอร์รัปชันหลาย
รูปแบบในองค์การบริหารส่วนตำบล ด้วยเหตุดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาขึ้นในองค์การบริหารส่วน
ตำบลเป็นเหตุในการบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่บนประสิทธิภาพในการบริหาร
ไม่สามารถพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าตามเจตนาตามที่ต้องการ กระจายอำนาจ ส่งผลให้สังคม
เกิดความเคลื่อนแคลงใจในกระบวนการกระจายอำนาจ (วิรช วิรชันภิวารรณ. 2530 : 279)

การท้องค์การบริหารส่วนตำบล จะสามารถบริหารจัดการกิจการตามอำนาจหน้าที่ได้
อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น สิ่งที่ควรคำนึงถึงก็คือ การปรับกลยุทธ์ ทัศนคติ วิธีคิด
วิธีการทำงานของบุคลากร ในองค์การบริหารส่วนตำบล ให้ไปสู่การเป็นข้าราชการ บุคคลใหม่ ผู้บริหาร
องค์การบริหารส่วนตำบล สามารถองค์การบริหารส่วนตำบล และข้าราชการท้องถิ่น ควรทราบ

ถึงการคุ้มครองสุขภาพที่ดีของประชาชนในท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องเป็นที่พึงยามทุกชั่วโมง ถึงการคุ้มครองสุขภาพที่ดีของประชาชนในท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องเป็นที่พึงยามทุกชั่วโมง ให้ความสุขให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึงรอบด้านมุ่งปฏิบัติงาน เพื่อเป้าหมายซึ่งก็คือ พัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง มุ่งการกระจายอำนาจ ปราศจากการทุจริตคอร์รัปชัน เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี และจะต้องยึดหลักการบริหารจัดการบ้านเมือง แต่สังคมที่ดี หรือที่เรียกว่า หลักธรรมาภิบาล โดยยึดหลักนิติธรรม และคุณธรรม มีความโปร่งใส มีความสัมฤทธิ์ หรือที่เรียกว่า หลักธรรมาภิบาล โดยยึดหลักนิติธรรม และคุณธรรม มีความโปร่งใส มีความรับผิดชอบ บริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดอย่างศูนย์ค่ามีประสิทธิภาพ เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นและองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล โดยการกำกับดูแล และสนับสนุนการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วน ดำเนินการตามที่ได้กำหนดให้อยู่ดีกินดี มีสุขภาพดี เพื่อประกอบเป็นชุมชนที่มีความเข้มแข็ง พร้อมทั้งพัฒนาและจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เกิดตามสมดุลต่อระบบ 生命科学 นิเวศวิทยา พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ พัฒนาภูมิทัศน์สภาพแวดล้อมของเมือง รวมทั้งต้อง พัฒนาและรักษาวัฒนธรรม การศึกษาและประเพณีท้องถิ่น แต่จากผลการรายงานการดำเนินงาน ประจำปีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองหนองหนองคาย จังหวัดหนองคาย พบว่า ประจำปีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองหนองหนองคาย จังหวัดหนองคาย มีศักยภาพในการพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองหนองหนองคาย จังหวัดหนองคาย มีศักยภาพในการพัฒนา อยู่ในจุดที่ดี ทั้งด้านงบประมาณ บุคลากร ฐานะการเงินการคลัง การจัดสรรเงินอุดหนุนจาก รัฐบาล ตลอดจนเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ ในการดำเนินงาน ประกอบกับมีปัญหาของท้องถิ่นที่เปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการของประชาชน ที่ต้องพิจารณาแก้ไขดำเนินการตลอดเวลา ออาที่ ปัญหาการจัดเก็บ และกำจัดขยะมูลฝอย ปัญหาระบบระบายน้ำและบ้านน้ำเสีย ปัญหาถนนชำรุด และไม่ได้มาตรฐาน และปัญหาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น จากปัญหาดังกล่าว มีความเกี่ยวข้องกับหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี หรือหลัก ธรรมาภิบาล เป็นอย่างมาก เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองหนองหนองคาย จังหวัด หนองหนองคาย มีประสิทธิภาพการบริหารงาน ที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบอยู่ในระดับที่ยังไม่น่าพึงพอใจ เพราะยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการจำเป็นพื้นฐานของประชาชนให้เกิดคุณค่า และมี ประสิทธิผลอย่างที่ควรจะเป็น ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะวิจัยการดำเนินงานตามหลัก ธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองหนองหนองคาย จังหวัดหนองคาย เพื่อนำ ผลการวิจัยครั้งนี้ใช้เป็นแนวในการยกระดับการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล และเป็นข้อมูล สารสนเทศให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการกิจและปฏิบัติงานตามอันจะหน้าที่ขององค์การ

บริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคายให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล
ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาด้วยการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ตามความคิดเห็นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการหมู่บ้าน จำแนกตามสถานภาพ และองค์การบริหารส่วนตำบล
3. เพื่อศึกษาเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย

สมมติฐานการวิจัย

1. การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย อยู่ในระดับมาก
2. การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ตามความคิดเห็นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการหมู่บ้าน จำแนกตามสถานภาพ และองค์การบริหารส่วนตำบล มีความแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบข่ายด้านเนื้อหา

ผู้ศึกษาใช้กรอบแนวคิดของการศึกษารัฐนี้ โดยปรับปรุงจากกรอบแนวคิดของสถาบันพัฒนาฯ ราชการพลเรือน (2546 : 60-64) ได้สรุปสาระสำคัญอันเป็นหลักพื้นฐานของธรรมาภิบาล (Good Governance) หรือระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ตามระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 ด้วยหลัก 6 ประการ ดังนี้

- 1.1 หลักนิติธรรม
- 1.2 หลักคุณธรรม
- 1.3 หลักความโปร่งใส

1.4 หลักความรับผิดชอบ

1.5 หลักการมีส่วนร่วม

1.6 หลักความคุ้มค่า

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย มี 7 ตำบล จำนวน 73 หมู่บ้าน หมู่บ้านละ 2 คน จำนวน 146 คน และคณะกรรมการหมู่บ้านในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย มี 7 ตำบล จำนวน 73 หมู่บ้าน หมู่บ้านละ 9 คน จำนวน 657 คน รวมจำนวนประชากร 803 คน (สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดหนองคาย. 2556 : 15)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการหมู่บ้านในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย จำนวน จำนวน 267 คน ซึ่งได้มาจากการคำนวณทางนาดกลุ่มตัวอย่างของยามานาเคน (Yamane. 1973 : 727)

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย จำนวน 7 แห่ง

4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ คุณลักษณะทั่วไปของผู้ศึกษา

แบบสอบถาม แบ่งเป็น

4.1.1 สถานภาพ

4.1.2 องค์การบริหารส่วนตำบล

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย 6 หลัก ได้แก่

4.2.1 หลักนิติธรรม

4.2.2 หลักคุณธรรม

4.2.3 หลักความโปร่งใส

4.2.4 หลักความรับผิดชอบ

4.2.5 หลักการมีส่วนร่วม

4.2.6 หลักความคุ้มค่า

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัย การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองหนองหานอย่างเป็นทางการ จังหวัดหนองคาย จึงได้นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัยครั้งนี้

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง

หนองคาย จังหวัดหนองคาย ซึ่งเป็นหน่วยงานบริหารราชการท้องถิ่นมีฐานะเป็นนิติบุคคล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552 จำนวน 7 แห่ง

2. สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง บุคคลของแต่ละหมู่บ้านซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น จำนวนหมู่บ้านละ 2 คน

3. คณะกรรมการหมู่บ้าน หมายถึง คณะกรรมการหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองหนองหานอย่างเป็นทางการ จังหวัดหนองคาย ประกอบด้วยเป็นคณะกรรมการหมู่บ้านโดยตำแหน่ง ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายปกครอง และคณะกรรมการหมู่บ้านโดยการเลือกตั้ง ได้แก่ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

4. การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล หมายถึง การท่ององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองหนองหานอย่างเป็นทางการ จังหวัดหนองคาย ได้ใช้หลักธรรมาภิบาลเป็นแนวคิดในการดำเนินงาน

5. หลักธรรมาภิบาล หมายถึง ระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542) มีหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ประกอบด้วย หลักพื้นฐาน 6 หลัก คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า

5.1 หลักนิติธรรม หมายถึง กฎ ระเบียบ ที่ไม่ลำเอียงหรือเดือกดูบัดชี้ให้ความเสมอภาคและความเป็นธรรมกับประชาชนทุกคน ประกอบด้วย การออกข้อบัญญัติตำบลโดยย่างเป็นธรรม และเป็นที่ยอมรับของประชาชนในชุมชน การออกข้อบัญญัติตำบลในพื้นที่ได้คำนึงผลประโยชน์ของประชาชน มีการเปิดเวทีประชาคมมีการทำประชามติให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น ก่อนออกกฎ ข้อบัญญัติตำบล มีการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ ข่าวสาร ข้อบัญญัติตำบล และกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับประชาชน และยึดหลัก และปฏิบัติตามแนวทางของระเบียบกฎหมาย อย่างถูกต้องและรักกฎหมาย

5.2 หลักคุณธรรม หมายถึง เป็นการยึดมั่นในความยุติธรรม โศภรณ์จะให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยึดถือหลักนี้ ในการปฏิบัติ ประกอบด้วย มีการส่งเสริมให้ประชาชนประกอบ

อาชีพด้วยความสุจริต มีการส่งเสริมให้ประชาชนดำเนินชีวิต ตามหลักศีลธรรมอันดี มีการจัดทำ มาตรฐานคุณธรรมจริยธรรมเผยแพร่ให้ฝ่ายราชการประจำทราบ ถือปฏิบัติ และมีการประเมินผล เป็นประจำทุกปี มีการจัดสรรโครงการและงบประมาณ ลงสู่หมู่บ้าน/ชุมชนด้วยความเป็นธรรม ตามเหตุผล และความจำเป็น ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ และบุคลากรทั้งฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติ บัญญัติและฝ่ายราชการประจำ ต้องยึดหลักหน้าที่ความรับผิดชอบของตน โดยฝ่ายประจำต้อง ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต บนพื้นฐานของศีลธรรมและจริยธรรม

5.3 หลักความโปร่งใส หมายถึง กระบวนการทำงาน กฏเกณฑ์กติกามีความเปิดเผย ตรงไปตรงมา ประกอบด้วย มีการปิดประกาศขั้นตอนการปฏิบัติงาน รวมทั้งการติดต่องานกับ ได้แก่การชำระภัยต่างๆ และการขออนุญาตก่อสร้างอาคาร วาระการประชุมของสภา ได้ปิด ประกาศให้ประชาชนทราบล่วงหน้า เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมสังเกตการในการประชุม สภา และอำนวยความสะดวก ได้ปิดประกาศข้อมูลข้อมูลต่างๆ กฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง รวมทั้ง จ่าวสารราชการที่ประชาชนควรรู้และประชาชนควรปฏิบัติอยู่เสมอ มีการสรุปผลการดำเนินงาน ตามแผนงาน / โครงการต่างๆ และปิดประกาศให้ประชาชน ได้รับทราบอย่างสม่ำเสมอ และ มีการ จัดศูนย์ข้อมูลจ่าวสารแก่ประชาชนเกี่ยวกับเรื่องการร้องเรียน ร้องทุกข์ นโยบายและการดำเนินงาน

5.4 หลักการมีส่วนร่วม หมายถึง ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ อย่างเท่าเทียมกันทั้งโดยตรงหรืออ้อม ประกอบด้วย ให้ประชาชนมีส่วนร่วมเสนอปัญหา ความ ต้องการและร่วมเสนอโครงการ/กิจกรรมเพื่อการพัฒนาในรูปกระบวนการประชาคม เปิดโอกาส ให้ผู้แทนชุมชนเข้าร่วมเป็นกรรมการในการจัดซื้อ-จัดจ้าง และตรวจสอบ ได้เปิดโอกาสให้ ประชาชนในพื้นที่เข้ามา มีส่วนร่วมในการตรวจสอบ และติดตามประเมินผลการดำเนินงานของ ฝ่ายราชการ ให้ประชาชนมีสิทธิเข้าร่วมประชุมสภา และอำนวยความสะดวกในการเข้าร่วม สังเกตการณ์ และ ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่เข้ามา มีส่วนร่วมในการจัดแผนแม่บทชุมชน แผนพัฒนาต้นแบบปี ในแต่ละปี

5.5 หลักความรับผิดชอบ หมายถึง การตัดสินใจใด ๆ ขององค์กรบริหารส่วนตำบล ต้องกระทำโดยมีพื้นฐาน ความรับผิดชอบ ประกอบด้วย การจัดทำแผนงาน โครงการต่างๆ จัดให้มีเวทีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน หรือมีการชี้แจง ทำความเข้าใจกับประชาชนให้ได้ ทราบถึง วิธีดำเนินการและประโยชน์ที่จะได้รับ มีการนำโครงการกิจกรรมที่เสนอโดยประชาชน ประชุมบรรจุในแผนและจัดทำข้อมูลข้อมูลพร้อมทั้งนำเสนอไปสู่การปฏิบัติตามที่สัญญาไว้กับ ประชาชน มีการจัดบริการสาธารณูปโภคที่มีคุณภาพ เป็นธรรมและทั่วถึงทั้งในและนอกสถานที่ รับ ฟังและนำเสนอ ข้อร้องเรียนของประชาชนไป ดำเนินงานอย่างเต็มความสามารถ และมีการ แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบรับแจ้งเหตุและประสานการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ

5.6 หลักความคุ้มค่า หมายถึง การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ประกอบด้วย มีการดำเนินแผนงาน โครงการ และกิจกรรมต่างๆ ตามลำดับความจำเป็น ก่อน – หลัง เพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน มีการรณรงค์ให้ทุกฝ่ายในพื้นที่ ช่วยกันประทัยด้การใช้ทรัพยากรธรรมชาติ มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการของ เกี่ยวกับผลลัพธ์ของการกิจ ภารกิจของบริการ ความคุ้มค่าของภารกิจ และ ความพึงพอใจของประชาชน ได้ใช้งบประมาณไปอย่างคุ้มค่าเมื่อเปรียบเทียบกับผลงานที่ท้องถิ่นได้รับ และ ประชาชนได้รับบริการที่รวดเร็ว ทันสมัย ทันใจ และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยนี้จะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคายให้มีประสิทธิภาพ ต่อไป

